

Пясъците На Времето

Винаги е било трудно да си далеч от родината си. Не е лесно да робуваш на някой друг. Не е лесно да си далеч от собствените си води.

Да изпъкваш от тълпата, да те мразят, заради това което си. Усещането, че миналото се повтаря.

Броейки всяка изминаваща минута, чакайки нещо ново да се появи от нищото. Избягвайки тъмнината и нейните изгнаници. Давайки смисъл на живота. Покоряване на злото, научаване на доброто, протягайки ръката за прошка.

Чувайки смеха, омразите и лъжите, които живеят дълбоко в народа. Третиран като животно, което е там само да угажда на другите и нищо друго. Хората изглеждат като невинни цветя, но под тях се крие змията чакайки да те хване.

Нищо добро не излиза докато лежиш през нощта и броиш пясъците на времето, докато те продължават да падат и падат, чакайки да стигнат дъното.